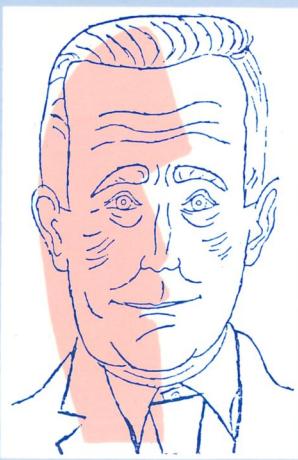
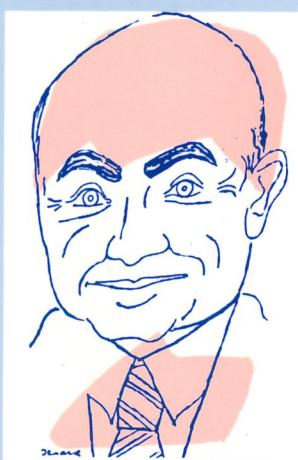
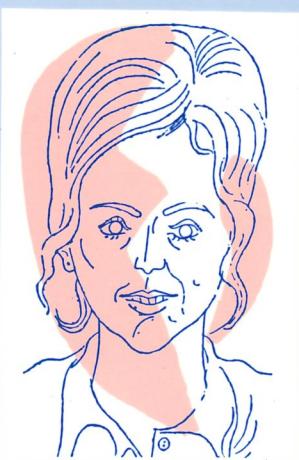
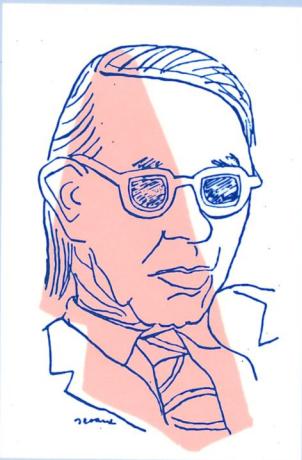
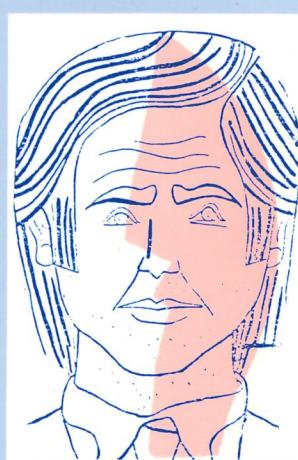
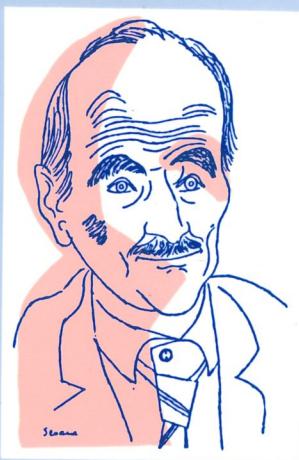
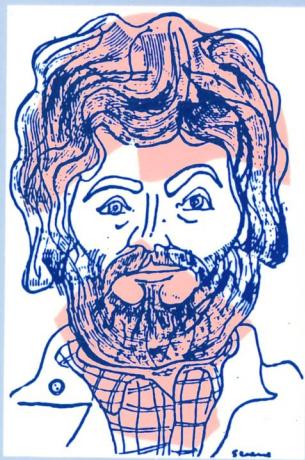
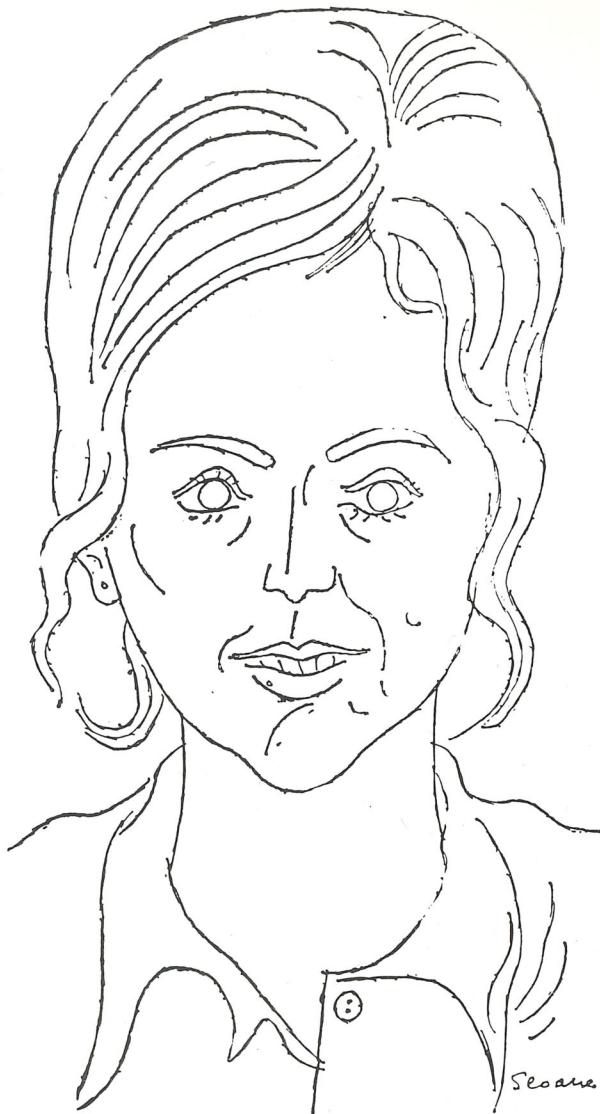

LUÍS SEOANE FIGURACIÓS

Escolma, edición e estudio de
LINO BRAXE & XAVIER SEOANE

Deputación de A Coruña

VICTORIA ARMESTO

COMENZOU a sua laboura de periodista aos dazaoito anos en LA VOZ DE GALICIA. Graduouse na Escola de Periodismo no ano coarente e nove, e é redactora deste diario desde 1950. Colabora en «Informaciones» de Madrid e foi corresponsal en New York do xornal «Pueblo» de esa cidade desde o cincoenta e cinco. Dende o seu regreso de Alemaña, onde viviu uns anos, fai pra LA VOZ DE GALICIA a seición «O espello na man». A sua laboura de periodista é moi abondosa.

En moitas revistas e xornáes publicou biografías de españoles de New York e asemade crónicas de desvariado tema en xornáes de outros países. Pronunciou conferencias encol de asuntos galegos, en idioma galego e castelán, en Barcelona, Madrid, Buenos Aires, etc.

Na Cruña pronunciou, na Cámara de Comercio, a primeira conferencia dita en idioma galego nesa sociedade, o mesmo que na Academia médico-quirúrxica de Santiago, e no Círculo Mercantil de Vigo. Ela adoptou o partido da sua terra en canto á totalidade dos problemas que lle afectan e, e naturalmente, en primeiro termo na da sua língua, enriquecendo con elo, non somentes seu esprito, senón a forza da sua reivindicación.

Ten publicado «Los gallegos de Feijoo y Sarmiento», e foi catro anos en «Galicia Feudal», cuia terceira edición tense en preparación o mesmo que a edición, na mesma editorial, de «Verbenas Galegas». En Xulio do setenta foille conferido o «Pedrón de Ouro», entregándolle D. Ramón Otero Pedrayo, que louvou en elocuentes verbas a obra que viña facendo Victoria Armesto, lembrando a outras ilustres mulleres galegas que foron suas antecesoras.

Asistiu o mais da Galicia intelectual que mostraban con elo, non somentes a calidade do traballo da escritora, senón a súa independencia o haber tido valor pra crebar prexuicios de casta encol de moitos problemas nosos... En aquela xuntanza moitos admiraban á escritora que preferiu remexer nas hestorias e crónicas de Vasco de Aponte, o Padre Gándara, vellos crónicos, Vicetto e Murguía, pra coñecer o segredo de Galicia e das suas xentes.

Cando Victoria Armesto se refire á aitualidade, prefire ofrecéronos a sembranza, o retrato poderíamos decir, de algunha persoalidade abondosa en feitos e vida, aos feitos carentes de paixón humán. Ela ten, como escritora, unha grande condición de periodista, ó facer craros e populares andanzas históricas ou de calquer índole e de tratalos con unha moi sotil ironía.

(2-IX-73)